न्यवारयन्महाबाहुस्तव पुत्रो विशाम्पते । महता शरवर्षेण छादयन्तो महारथाः । ६७१५
दुर्म्मदस्य ततो भीमः प्रहसन्निव संयुगे । सारथिञ्च हयांश्चैव शरैर्निन्ये यमक्षयं ।
दुर्म्मदस्तु ततो यानं दुष्कर्णस्यावचक्रमे । तावेकरथमारूढौ भ्रातरौ परतापनौ ।
सङ्ग्रामशिरसो मध्ये भीमं दावप्यधावतां । यथाम्बुपतिमित्रौ हि तारकं दैत्यसत्तमं ।
ततस्तु दुर्म्मदश्चैव दुष्कर्णश्च तवात्मजौ । रथमेकं समारुह्य भीमं वाणैरविध्यतां ।
ततः कर्णस्य मिषतो द्रोणेर्दुर्य्योधनस्य च । कृपस्य सोमदत्तस्य बाह्लीकस्य च पाण्डवः । ६७२०
दुर्म्मदस्य च वीरस्य दुष्कर्णस्य च तं रथं । पादप्रहारेण धरां प्रावेशयदरिन्दमः ।
ततः सुतौ तौ बलिनौ शूरौ दुष्कर्णदुर्म्मदौ । मुष्टिनाहत्य संक्रुद्धौ ममर्द्द च ननर्द्द च ।
ततो हाहाकृते सैन्ये दृष्ट्वा भीमं नृपाब्रुवन् । रुद्रोऽयं भीमरूपेण धार्त्तराष्ट्रेषु गृध्यति ।
एवमुक्त्वा पलायन्ते सर्व्वे भारत पार्थिवाः । विसंज्ञा वाहयन् वाहान्न च द्वौ सह धावतः ।
ततो बले भृशलुलिते निशामुखे सुपूजितो नृपवृषभैर्वृकोदरः । महाबलः कमलविबुद्धलोचनो युधिष्ठिरं नृपति मपूजयद्बली । ६७२५
ततो यमौ द्रुपदविराटकैकया युधिष्ठिरश्चापि परां मुदं ययुः । वृकोदरं सुभृशमपूजयंश्च ते यथाऽन्धके प्रतिनिहते हरं सुराः ।
ततः सुतास्ते वरुणात्मजोपमा रुषान्विताः सहगुरुणा महात्मना । वृकोदरं सरथपदातिकुञ्जरा युयुत्सवो भृशमभि पर्य्यवारयन् ।
ततोऽभवत्तिमिरघनैरिवावृते महाभये भयदमतीव दारुणं । निशामुखे वृकबलगृध्रमोदनं महात्मनां नृपवर युद्ध मुत्तमं ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि भीमपराक्रमे पञ्चपञ्चाशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १५५ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ प्रायोपविष्टे तु हते पुत्रे सात्यकिना ततः । सोमदत्तो भृशं क्रुद्धः सात्यकिं वाक्यमब्रवीत् ।
क्षत्रधर्म्मः पुरा दृष्टो यस्तु देवैर्म्महात्मभिः । तत्त्वं सात्वत सन्त्यज्य दस्युधर्म्मे रतः कथं । ६७३०
पराङ्मुखाय दीनाय न्यस्तशस्त्राय याचते । क्षत्रधर्म्मरतः प्राज्ञः कथं नु प्राहरद्रणे ।
द्वावेव किल वृष्णीनां तत्र मुख्यौ महारथौ । प्रद्युम्नश्च महातेजास्त्वञ्चैव युधि सात्वत ।
कथं प्रायोपविष्टाय पार्थेन च्छिन्नबाहवे । नृशंसमतनीयश्च तादृशं कृतवानसि ।
कर्म्मणस्तस्य दुर्वृत्त फलं प्राप्नुहि संयुगे । अद्य च्छेत्स्यामि ते मूढ शिरो विक्रम्य पत्रिणा ।
अपि सात्वतपुत्राभ्यामिष्टेन सुकृतेन च । अनतीतामिमां रात्रिं यदि त्वां वीरमानिनं । ६७३५
अरक्ष्यमाणं पार्थेन जिष्णुना ससुतानुजं । न हन्यां नरके घोरे पतेयं वृष्णिपांसन ।
एवमुक्त्वा तु संक्रुद्धः सोमदत्तो महाबलः । दध्मौ शङ्खञ्च तारेण सिंहनादं ननाद च ।
ततः कमलपत्राक्षः सिंहदंष्ट्रो महाबलः । सात्यकिर्म्मृगसंक्रुद्धः सोमदत्तमथाब्रवीत् ।
कौरवेय नमे त्रासः कथञ्चिदपि विद्यते । त्वया सार्द्धमथान्यैश्च युध्यतो हृदि कश्चन ।